

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽ/6/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010036
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9015010036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľky: INTERACTIV.ME, s.r.o., so sídlom Pekná cesta 6, 834 03 Bratislava, IČO: 36 292 052, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Miletíčova 5B, 821 08 Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova č. 8, P.O.BOX 155, 810 00 Bratislava, v konaní o odvolaní navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/23/2015 zo dňa 12. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/23/2015 zo dňa 12. mája 2015 z r u š u j e a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 543,12 € a to na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., vedený v G., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozhodnutím č. RP/23/2015 zo dňa 12. mája 2015, Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „odporkyňa“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/, h/, zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodla tak, že navrhovateľke uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 2 písm. a/ uvedeného zákona vo výške 1 000,- € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z.. Súčasne vyslovila, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a podľa § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z.z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí. Porušenie povinnosti uvedenej v ustanovení § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. malo spočívať v tom, že navrhovateľka nedodala odporkyni na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programovej služby RING TV zo dňa 26.12.2013 v čase od 00:55 hod. do 03:30 hod. a zo dňa 28.12.2013 v čase od 00:55 hod. do

03:30 hod. do 15 dní od doručenia žiadosti odporkyne o poskytnutie tohto záznamu vysielania.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka včas opravný prostriedok, ktorým sa domáhala, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania. V dôvodoch opravného prostriedku uviedla, že odporkyňa si listom zo dňa 14.01.2014 vyžiadala súvislé záznamy z programovej služby RING TV, ktoré záznamy navrhovateľka v súlade s § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. doručila odporkyni dňa 23.1.2014, t.j. v lehote 15 dní. Navrhovateľka mala za to, že si svoju zákonnú povinnosť splnila, keďže záznamy z vysielania boli odporkyni doručené včas, v zodpovedajúcej kvalite a na zvyčajnom technickom nosiči určenom odporkyňou. Vyžiadané záznamy boli vyhotovené v súlade s právnymi a technickými predpismi prostredníctvom zodpovedných osôb v zmysle požiadavky odporkyne. Uvedené skutočnosti môže preukázať výpoveďami poverených osôb, a to výpoveďou T. J. a G. K., ktorí potvrdia, že záznamy doručené odporkyni boli vyhotovené v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., bez akejkoľvek chyby a schopné prehratia zo strany odporkyne. Poukázala na skutočnosť, že pokiaľ mala odporkyňa pochybnosti o kvalite dodaných záznamov, bolo jej povinnosťou v súlade s § 3 ods. 2 Správneho poriadku vyzvať navrhovateľku ako účastníka konania na poskytnutie súčinnosti a dodanie inej verzie záznamu z vysielania. Keďže si navrhovateľka svoju zákonnú povinnosť splnila už v zákonom stanovenej lehote, na základe požiadania by odporkyni poskytla súčinnosť, ak by jej odporkyňa oznámila, že záznamy nespĺňajú zákonné náležitosti a navrhovateľka by sa o pravdivosti tohto tvrdenia presvedčila. Odporkyňa napriek tomu začala voči navrhovateľke správne konanie, aj keď na to nemala žiadny dôvod vyplývajúci z hmotného práva, nakoľko povinnosť navrhovateľky podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. bola splnená v zákonnej lehote v dostatočnom predstihu pred začatím správneho konania. Zároveň poukázala na skutočnosť, že dodané záznamy boli v bezchybnom stave a nemôže niesť zodpovednosť za to, ak prípadné poškodenie záznamov vzniklo konaním zamestnancov odporkyne alebo konaním akýchkoľvek iných tretích osôb v období po tom, ako boli záznamy odovzdané odporkyni. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí ani v správnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, že dodané záznamy sú poškodené resp. obsahujú chyby, na základe ktorých nebolo možné údaje napr. prehrať. Odporkyňa bola povinná oboznámiť sa so záznamom z vysielania obhliadkou a o predmetnom úkone spísať zápisnicu, čím si nespĺnila formálne náležitosti vykonania záznamov z vysielania. Argumentáciu odporkyne, že údajným nedodaním záznamu vysielania zo strany navrhovateľky bol zmarený výkon jej kompetencie je potrebné považovať za účelovú, nakoľko odporkyni zákon priznáva oprávnenie vyhotovovať si pre potreby svojho rozhodovania vlastné záznamy vysielania, ktoré aj v predmetnej veci vyhotovila a uviedla ich ako podklad pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľka považuje za absolútne nespravodlivé, odporujúce právnemu poriadku a dobrým mravom, aby napriek tomu, že si svoju zákonnú povinnosť splnila, čo potvrdil aj najvyšší súd, ktorý rozsudkom sp.zn. 3Sž/16/2014 zo dňa 24.02.2015 predchádzajúce rozhodnutie odporkyne č. RP/046/2014 zo dňa 26.8.2014 v rovnakej veci zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie, bol sankcionovaný len v dôsledku ničím nepodloženého tvrdenia a toho, že odporkyňa nevykonala monitorovanie záznamu z vysielania bezodkladne, aj keď jej navrhovateľka tieto záznamy doručila v dostatočnom predstihu. Výšku uloženej pokuty považuje vzhľadom na rozhodovaciu činnosť odporkyne v obdobných prípadoch a najmä skutočnosť, že si svoju zákonnú povinnosť splnila za neprimeranú.

3. Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku uviedla, že listom č. 135/2014/O zo dňa 14.01.2014 si vyžiadala od navrhovateľky vyššie uvedené súvislé záznamy z vysielania, ktoré mala navrhovateľka zaslať odporkyni do 15 dní odo dňa doručenia predmetného vyžiadania. Dňa 23.01.2014 bol odporkyni doručený list navrhovateľky zaevidovaný pod č. 284/2014/P, ktorého prílohou mali byť uvedené záznamy vysielania. Pri monitorovaní doručených záznamov bolo zistené, že 1. DVD nosič s vysielaním zo dňa 26.12.2013 obsahoval záznam vysielania bez zvuku a 2. DVD nosič s vysielaním z dňa 26.12.2013 nebolo možné vôbec prehrať. Ďalej bolo zistené, že 1. DVD nosič s vysielaním zo dňa 28.12.2013 obsahoval záznam vysielania, ktorý od cca 01:36:44 hod. do cca 01:47:25 hod. nebolo možné plynule prehrať. V súvislosti s námietkou navrhovateľky týkajúcou sa poškodenia záznamov tretími osobami uviedla, že technická kvalita nosičov DVD bola takého druhu, ktorý vylučoval ich poškodenie tretími osobami. Pokiaľ vysielateľ vyhotoví záznam, ktorý následne osobne doručí odporkyni nie je možné, aby takýmto spôsobom došlo k uvedenému poškodeniu. Záznam v takejto kvalite musel

byť vyhotovený už navrhovateľkou a takto musel byť aj doručený odporkyni. Odporkyňa má za to, že skutkový stav bol presne zistený z doručených záznamov a preto nevidí prínos vo vypočúvaní zodpovedných osôb, ktoré žiadala vypočuť navrhovateľka. Za podstatnú považuje predovšetkým skutočnosť, že súvislé záznamy z vysielania neboli predložené v lehote 15 dní a preto akékoľvek dodatočné vyžiadanie a doručenie záznamov by nezmenilo skutkový stav, ktorý bol nemenne daný. Vo vzťahu k námietke navrhovateľky, ktorou poukazyvala na aplikáciu § 3 ods. 2 Správneho poriadku uviedla, že predmetné ustanovenie sa vzťahuje až na samotné správne konanie, ktoré konanie sa však v čase vyžiadania záznamov voči navrhovateľke nevedlo. Odporkyňa poukazuje na rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 6Sž/11/2013 zo dňa 19.03.2014, 6Sž/23/2013 zo dňa 22.10.2014 a 7Sž/2/2013 zo dňa 24.9.2014 zastáva názor, že vyhotovenie zápisnice o zhladnutí záznamov nie je potrebné a nejde o vadu konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Nepredložením súvislých záznamov zo strany navrhovateľky došlo k znemožneniu výkonu kompetencie odporkyne, nakoľko odporkyňa bola nútená vyhotoviť si záznam na svojom nahrávacom zariadení. Odporkyňa primárne vykonáva monitorovanie zo záznamov, ktoré predkladajú vysielatelia, pričom sekundárne môže vykonať monitorovanie vysielania aj zo záznamu vyhotovenom v jej nahrávacom zariadení. Pri určovaní výšky pokuty vzala do úvahy najmä rozsah a dosah vysielania navrhovateľky, mieru jej zavinenia, trvanie a následky porušenia povinnosti, závažnosť správneho deliktu a predchádzajúce sankcie uložené navrhovateľke za porušenie predmetného ustanovenia zákona. S poukazom na vyššie uvedené žiadala, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s §§ 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky je dôvodný.

5. Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti toho zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

6. Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie odporkyne č. RP/23/2015 zo dňa 12. mája 2015, ktorým navrhovateľke uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 2 písm. a/ uvedeného zákona vo výške 1 000,- € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z..

7. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

8. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

9. Podľa § 5 ods. 1 písm. g/, h/, m/, n/ zákona č. 308/2000 Z.z., do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia, žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby, vybavovať sťažnosti na

porušenie tohto zákona podľa § 14a.

10. Podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z., vysielateľ je povinný uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite; záznam vysielania je vysielateľ povinný poskytnúť rade do 15 dní od doručenia žiadosti rady o poskytnutie tohto záznamu vysielania, na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí rada v licencii po dohode s vysielateľom.

11. Podľa § 64 ods. 1 až 4 zákona č. 308/2000 Z. z., za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: a) upozornenie na porušenie zákona, b) odvysielanie oznamu o porušení zákona, c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d) pokutu, e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti. Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a/ a c/, ods. 3 písm. k/, § 20 ods. 1 a 4, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b/] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods.1 písm. e/]. Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému. Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená. Za deň, keď sa rada dozvedela o porušení povinnosti podľa odseku 1, sa považuje deň prerokovania správy o kontrole dodržiavania povinností podľa tohto zákona na zasadnutí rady.

12. Podľa § 67 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 165,- € do 6 638,- € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99,- € do 1 659,- €, ak nesplnil povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. l/.

13. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

14. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

15. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

16. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

17. Najvyšší súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že odporkyňa v predmetnej veci náležite nepostupovala v zmysle citovaných právnych noriem, vo veci si nežadovávala dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, nezistila skutočný stav veci, resp. to z administratívneho spisu nevyplýva, majúce za následok vydanie napadnutého rozhodnutia predčasne, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie nie je možné považovať za súladné so zákonom.

18. Súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonosti

rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy O.s.p. je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.)

19. Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. <., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy. Konanie správneho súdu v plnej jurisdikcii (§ 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. <.) vyplýva z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý zaručuje každému právo, aby súd rozhodol o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu, pričom štrasburská judikatúra za trestné považuje aj konania, ktoré možno označiť ako priestupky, iné správne delikty či disciplinárne delikty (napr. Maurer c. Rakúsko z 18. februára 1997, Bendenoun c. Francúzsko z 24. februára 1994). Napokon, priamo dikcia uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku umožňuje súdu modifikovať skutkový stav zistený správnym orgánom, ako aj sankciu ním uloženú účastníkovi správneho (a neskôr) súdneho konania. Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 O.s.p. <.)

20. Najvyšší súd mal z obsahu spisového materiálu za preukázané, že listom č. 135/2014/O zo dňa 14.01.2014 odporkyňa v súlade s § 5 ods. 1 písm. m/ a § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. požiadala navrhovateľku, aby jej v lehote do 15 dní od doručenia tejto žiadosti zaslala súvislé záznamy vysielania, okrem iného programovej služby RING TV zo dňa 26.12.2013 a 28.12.2013 v čase od 00:55 hod. do 03:30 hod. Uvedená písomnosť bola doručená právnenému zástupcovi navrhovateľky dňa 16.01.2014. Dňa 23.01.2014 bolo odporkyňi doručené podanie navrhovateľky, ktorého prílohou boli požadované záznamy z vysielania. Oznámením o začatí správneho konania č. 2835/2014/O zo dňa 10.06.2014 doručeným právnenému zástupcovi navrhovateľky dňa 25.06.2014, odporkyňa navrhovateľku upovedomila o začatí správneho konania č. 483/SKO/2014 vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. v súvislosti s tým, že navrhovateľka nedodala odporkyňi požadované súvislé záznamy vysielania. Odporkyňa začatie správneho konania odôvodnila tým, že doručený záznam vysielania zo dňa 26.12.2013 obsahoval 2 x DVD nosič s vysielaním od cca 00:55 hod. do 03:30 hod. s tým, že DVD nosič č. 1 obsahoval záznam vysielania bez zvuku a DVD nosič č. 2 nebolo možné vôbec prehrať. Doručený záznam vysielania zo dňa 28.12.2013 obsahoval 2 x DVD nosič s vysielaním od cca 00:55 hod. do 03:30 hod. DVD nosič č. 1 obsahoval záznam vysielania, ktorý od cca 01:36:44 hod. do cca 01:47:25 hod. nebolo možné plynule prehrať. Na základe uvedeného mala odporkyňa za to, že mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti uvedenej § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z.. Navrhovateľka bola súčasne vyzvaná, aby v lehote do 10 dní v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 Správneho poriadku zaslala svoje stanovisko, prípadne navrhla dôkazy a vyjadrila sa k podkladom pre rozhodnutie. Súčasne bola upozornená, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, odporkyňa môže rozhodnúť vo veci aj bez jej stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania boli aj záznamy z vysielania vyhotovené na nahrávacom zariadení odporkyne. Vzhľadom na to, že navrhovateľka sa k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní č. 483/SKO/2014 v stanovenej lehote nevyjadrila, odporkyňa navrhovateľku listom č. 3392/2014/O zo dňa 23.07.2014 opätovne vyzvala, aby sa v lehote do 5 dní odo dňa doručenia tejto výzvy vyjadrila k podkladom pre rozhodnutie,

prípadne navrhla dôkazy. Zároveň navrhovateľku poučila, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, odporkyňa môže vo veci rozhodnúť aj bez jej stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 Správneho poriadku. Navrhovateľka na opätovnú výzvu odporkyne nereagovala. Odporkyňa rozhodnutím č. RP/046/2014 zo dňa 26.08.2014 uložila navrhovateľke pokutu vo výške 1 000,- € za porušenie povinnosti uvedenej v ustanovení § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. Uvedené rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku navrhovateľky rozsudkom najvyššieho súdu sp.zn. 3Sž/16/2014 zo dňa 24.02.2015 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu zrušené a vec bola odporkyni vrátená na ďalšie konanie. Odporkyňa následne vydala rozhodnutie č. RP/23/2015 zo dňa 12. mája 2015, ktorým navrhovateľke opätovne uložila pokutu vo výške 1 000,- € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z.. Podkladmi pre rozhodnutie boli písomnosť odporkyne č. 135/2014/O zo dňa 14.01.2014, ktorou si vyžiadala uvedené záznamy vysielania, záznamy vysielania zo dňa 26.12.2013 a 28.12.2013 doručené odporkyni navrhovateľkou dňa 23.01.2014 v prílohe listu zaevidovaného pod č. 284/2014/P, záznamy vysielania programovej služby RING TV zo dňa 26.12.2013 v čase od cca 01:02 hod. do 03:30 hod. a o dňa 28.12.2013 v čase od cca 01:02 hod. do 03:30 hod. vyhotovené na nahrávacom zariadení odporkyne a rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Sž/16/2014 zo dňa 24.02.2015.

21. Navrhovateľka v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne predovšetkým namietala nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia z dôvodu nesprávneho postupu odporkyne, keď na základe vyžiadania odporkyni v určenej lehote predmetné záznamy predložila v náležitej kvalite a odporkyňa po zistení chýb predložených záznamov nepostupovala v súčinnosti s ňou ako vysielateľom, tvrdiac, že nemôže niesť zodpovednosť, ak následným prehrávaním technických nosičov záznamov z vysielania pracovníkmi odporkyne došlo k vadám prehrávania predmetných záznamov, ako aj, že z administratívneho spisu nevyplýva zistenie tvrdené odporkyňou, že záznamy z vysielania trpeli vadami.

22. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu (nález ÚS SR sp.zn. III. ÚS 571/2015 <.-47, nález ÚS SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 <.) ako aj najvyššieho súdu (rozsudky NS SR 8Sž/18,22,23,24/2011, 6Sž/19,23,27/2011) vyplýva, že pre nedostatok právnej úpravy v administratívnom trestaní musia byť obvinenému z administratívneho deliktu zaručené všetky práva, ktoré zaručuje zákonodarca pri postihu páchatel'a trestného činu, a preto v administratívnom konaní predmetom ktorého je administratívne trestanie, je povinnosťou orgánu štátnej správy postupovať analógia legis v zmysle trestnoprávnej úpravy v Trestnom zákone a Trestnom poriadku. Vychádzajúc z uvedeného pokiaľ orgán štátnej správy v konaní administratívneho trestania rozhoduje o vine a treste obvineného z administratívneho deliktu, jeho povinnosťou je zistiť vo veci skutkový stav tak, aby bolo preukázané, že osoba obvinená z administratívneho deliktu tento spáchala a táto skutočnosť nespochybniteľným spôsobom aj vyplývala z administratívneho spisu, čo v danom prípade nebolo splnené, pretože z administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľka na vyžiadanie odporkyne jej predložila záznamy z vysielania v lehote určenej odporkyňou, avšak skutočnosť, že ich predložila s vadami vytykáanými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia z administratívneho spisu jednoznačne nevyplýva.

23. Otázkami povinnosti vysielateľ'a predložiť záznamy z vysielania na požiadanie Rady sa vo svojej judikatúre už zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky - napr. rozhodnutia sp.zn. 5Sž/37/2011, 5Sž/18/2011, 4Sž/19/2012, 3Sž/102/2007, 8Sž/11/2010, 6Sž/21/2012, z ktorých rozhodnutí vyplýva jednoznačný záver, že vyžiadanie si záznamu vysielania je jednou z foriem výkonu dohľadu nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a takto získaný záznam, ktorý sa v správnom konaní môže stať podkladom pre rozhodnutie, nie je možné považovať za nezákonný, resp. neprípustný.

24. Ústavný súd k výkladu povinnosti vysielateľ'a predložiť záznam vysielania programu (§ 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. <.) prijal právny záver, že ak zákon ukladá vysielateľ'ovi povinnosť uchovávať v zákonom stanovenej lehote súvislý záznam vysielania, môže rada reálne skontrolovať splnenie, resp. nespĺnenie povinnosti vysielateľ'om len tak, že si od vysielateľ'a vyžiada súvislý záznam vysielania a tento je vysielateľ' jej povinný poskytnúť na zvyčajnom technickom nosiči. Za stavu, keď je povinnosťou vysielateľ'a predložiť rade súvislý záznam vysielania, je aj možnosť uloženia pokuty podľa § 67 ods. 2 písm. a/ zákona viazaná na nespĺnenie povinnosti predložiť rade súvislý záznam vysielania, a

nielen na nepredloženie žiadaného záznamu. Súčasne ústavný súd uviedol, že podľa judikatúry ESĽP je rozdiel medzi tým, či správny orgán alebo súd konal v súlade s čl. 6 Dohovoru (čl. 46 ústavy) pri preskúmaní uloženia pokuty za nepredloženie určitých informácií, a tým či môže štát uložiť povinnosť a vyžadovať od fyzických osôb a právnických osôb určité informácie (rozsudok ESĽP J.B. proti Švajčiarsku z 03.05.2001 číslo 31827/96). Ústavný súd ďalej vyslovil názor že nemožno v zákonom ustanovenej povinnosti predložiť záznam z vysielania identifikovať „produkcii dôkazov“ proti sebe, ale ide o preukázanie splnenia zákonnej povinnosti, ktorá bola osobám v pozícii sťažovateľky, regulovaným osobitnými právnymi predpismi uložená ex ante vo všeobecnom záujme a ktorá slúži na riadny výkon funkcie rady. Rada ako regulačný orgán môže reálne skontrolovať splnenie, resp. nesplnenie tejto povinnosti vysielateľom len tak, že si od vysielateľa vyžiada súvislý záznam vysielania a tento je vysielateľ povinný jej poskytnúť na zvyčajnom technickom nosiči (IV.ÚS S 92/09), čím uloženie povinnosti sleduje legitímny cieľ výkonu kontroly tejto oblasti, pričom miera zásahu (povinnosť vydať záznam) je vzhľadom na postavenie subjektov v oblasti vysielania a retransmisie marginálna, s poukazom na to, že nepredloženie záznamov z vysielania nie je spojené s hrozbou trestnoprávneho postihu.

25. Pokiaľ ústavný súd vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru, z odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov Rady Európy 13. februára 1991 (ďalej aj „odporúčanie o správnych sankciách“), ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESĽP“; (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976)], dáva do pozornosti, že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb -podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy, a je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie č. (77) 31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní, vydaníu rozhodnutia o vine a sankcii musí predchádzať vykonanie dokazovania za účelom nesporného preukázania porušenia právnej povinnosti, ako aj kto sa porušenia právnej povinnosti dopustil, pričom povinnosťou správneho orgánu je pri zisťovaní skutkového stavu deja porušenia právnej povinnosti postupovať v súčinnosti so subjektom, ktorému sa porušenie právnej povinnosti kladie za vinu a dať mu príležitosť sa na takomto dokazovaní zúčastniť.

26. Najvyšší súd preto zastáva názor, že pokiaľ navrhovateľka v súlade s výzvou odporkyne záznamy z vysielania predložila, a následne na základe monitoringu vysielania pracovníkmi odporkyne sa zistilo, že záznamy z vysielania vykazujú vady, zaťažuje odporkyňu dôkazná povinnosť pri ukladaní sankcie pre porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. 1/ zákona č. 308/2000 Z.z., takéto porušenie preukázať, z ktorých dôvodov najvyšší súd považoval vznesené námietky navrhovateľky vo vzťahu k nepreukázaniu porušenia právnej povinnosti za dôvodné. V danej súvislosti sa najvyšší súd stotožnil s právnym názorom vysloveným v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/16/2014 zo dňa 24.02.2015, že ak má odporkyňa nepochybné za preukázané, že navrhovateľka jej zaslala na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov odporkyňou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že navrhovateľka požadované záznamy vysielania vôbec nedoručila a nesplnila tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. 1/ zákona o vysielaní), a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.).

27. Odporkyňa tak aj napriek záväznému právnemu názoru vyslovenom v rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/16/2014 zo dňa 24.02.2015 vytýkané nedostatky neodstránila, keďže vychádzajúc zo skutkových zistení daného prípadu zo spisového materiálu v danej veci nevyplýva preukázanie zistenia odporkyne, že navrhovateľka nedodala odporkyňi na jej vyžiadanie súvislé záznamy z vysielania v lehote do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti odporkyne o poskytnutie týchto záznamov.

28. Pokiaľ odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľky poukazuje na judikatúru najvyššieho súdu vo vzťahu k vykonávaniu dokazovania a vyhotoveniu zápisnice o vykonaní dôkazu -

rozsudky sp.zn. NS SR 6Sž/11/2013, 6Sž/23/2013, 7Sž/2/2013, ako aj na judikatúru NS SR, v zmysle ktorej je Rada oprávnená si záznam z vysielania vyžiadať od vysielateľa a tiež je oprávnená si ho vyhotoviť sama pomocou svojho nahrávacieho zariadenia - napr. rozsudky NS SR vo veci 5Sž/18/2011, 5Sž/37/2011, 8Sž/15/2011, 8Sž/29/2011, 2Sž/11/2012, dajúc do pozornosti, že k rovnakému záveru dospel aj ÚS SR vo svojich uzneseniach vo veci sp.zn. III. ÚS 564/2012 <.-11 a IV. ÚS 620/2012 <.-9, najvyšší súd v danom prípade nemohol na uvedenú judikatúru prihliadať, pretože v označených rozhodnutiach najvyšší súd, ako aj ústavný súd vychádzali z rozdielneho skutkového a tiež z rozdielneho právneho základu veci. V správnych rozhodnutiach následne preskúmaných najvyšším súdom v prípadoch, na ktoré poukazuje odporkyňa, predmetom súdneho prieskumu bolo sankcionovanie navrhovateľky ako vysielateľa za porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej jej zo zákona č. 308/2000 Z.z., pričom nebolo sporné, že navrhovateľka odporkyňa predložila záznamy vysielania v požadovanej kvalite, sporným bolo vykonanie dôkazu oboznámením sa s predloženým záznamom vysielania, kedy najvyšší súd v uvedených rozsudkoch konštatoval, že nevyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu oboznámením sa so záznamom vysielania nie je takou vadou majúcou za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia Rady. Pritom predmetom súdneho prieskumu v danom prípade je sankcionovanie navrhovateľky za to, že síce predložila odporkyňa záznamy z vysielania, avšak pri monitoringu záznamu vysielania pracovníkmi odporkyne bolo zistené, že tieto neboli predložené v požadovanej kvalite, ktorá skutočnosť z vykonaného dokazovania nie je zrejmalá, keďže z administratívneho spisu dôkaz o zistení odporkyne, že navrhovateľka ako vysielateľ nepredložila záznamy v požadovanej kvalite nevyplýva.

29. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne postupom podľa § 250q ods. 3 vety prvej O.s.p. za použitia § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 492 ods.1 S.s.p. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

30. O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 250k ods.1 O.s.p. <. v spojení s § 250l ods. 2, § 246c ods. 1, § 151 ods. 1, 2, a § 492 ods. 1, 2 S.s.p. Navrhovateľke priznal náhradu trov konania vyčíslenú advokátom navrhovateľky podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby a to prevzatie a príprava veci, odvolanie a pojednávanie dňa 28.03.2017 (hodnota jedného úkonu je 2x 139,83 € a 1x 147,33 €) + 3x režijný paušál (2x 8,39 € a 1x 8,84 €) + 20% DPH.

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.